

ataïllar v. tr. Veure de lluny (algun-
na cosa) sense distingir-la bé, albirar

atavellament m. Acció d'ata-
vellar o d'atavellar.

atavellar v. tr. Fer favelles (a
la roba, paper, etc.). Portava les
faldilles atavellades. || mon.

Formar una cosa favelles, plees
atàvic -a adj. Relatiu o ver-
fanyent a un avantpassat;
relatiu o pertanyent a l'atavisme

atavisme m. El fet de presentar
un descendent caràcters d'un
avantpassat remot desaparegut
en els avantpassats immediats o
pròxims; retorn a un tipus més
primitiu